

Trên đường đi kinh hoàng xảy ra tại Nhật Bản vào ngày 11/3 vừa qua với những cơn sóng thần khổng lồ đã tàn phá tan hoang cả một vùng duyên hải của miền Đông Bắc nước này và làm hơn 28.000 người thiệt mạng hay mất tích.



Đây là một thiên tai thảm với con số hy sinh nhân mạng cao nhất và thiệt hại vật chất đồ sộ tính là khoảng 250 tỷ Mỹ kim mà cần phải mất 5-10 năm mới có thể khôi phục được.

Ngay sau đó, do những hậu quả vật chất và hậu quả di dời và hành gây ra bởi trên đường đi và sóng thần, tại nhà của nhà máy điện nguyên tử Fukushima 1 đã xảy ra làm phát nổ liên tiếp 4 tòa nhà chứa lò nguyên tử của nhà máy và làm phát tán phóng xạ liên tiếp ra môi trường chung quanh. Trước nguy cơ ô nhiễm phóng xạ, chính phủ Nhật Bản đã phải thông báo cho dân chúng rời khỏi khu vực bán kính 30 km bao quanh nhà máy điện nguyên tử này.

Nhưng với Nhật Bản đang phải gánh chịu hai tai họa kế tiếp nhau, tai họa đường đi cùng sóng thần và tai họa phóng xạ do nhà máy điện nguyên tử Fukushima. Hai tai họa xảy ra cùng lúc này đã làm cho vô số gia đình còn sống sót trong vùng phải rời bỏ nhà cửa quê quán đi tìm nơi trong các cơ sở công cộng như trường học, viện đường trường v.v... tại các vùng khác. Con số người dân Nhật đang phải di tản tìm nơi ở tại các vùng khác trong nước là khoảng 250.000 người.

Hình ảnh những binh nhân được nhân viên cứu trợ công trên lòng, người tốt nạn, ông già bà lão phải bỏ đi khi xảy ra đi tìm nơi làm ai ai nhìn thấy cũng phải lòng thương tâm. Trước những tai họa dồn dập với người dân Nhật như vậy, toàn thể giới, Nhật là người bạn đường mình Hoa Kỳ, hiện đang cần lực lượng đường những công trình cứu trợ khẩn cấp.

Nhưng có thể đây là lần đầu tiên những người dân Nhật phải rời bỏ quê quán đi tìm nơi trong nước với một qui mô lớn như vậy, Nhật là người dân từ vùng ô nhiễm phóng xạ không biết chết

chúng ta đến ngày nào có thể trở về quê quán cũ.

Chúng ta cũng đã từng có kinh nghiệm đau buồn của những tháng năm từng nhìn cộng sản phiêu rã bỏ quê cha đất tổ vào những năm 1955 và 1975, nên cảm thông được với những buồn bã và khổ sở thiêu đốt hàng ngày của họ trong cuộc sống từng nhìn thấy.

Sau năm 1975, một số người Việt Nam chúng ta cũng đã đến nhìn thấy Nhật Bản và nhìn được những sự giúp đỡ ân cần của người dân địa phương cùng các tổ chức thiện nguyện Nhật Bản. Từ những hạn chế của căn bản này, một số người Việt từng nhìn thấy đã tỏ ra được sự nghiệp để sinh sống tại đây.

Tuy sau đó, vì những lý do kinh tế, chính phủ của Đảng Cộng Do Dân Chủ Nhật Bản trước đây đã dành vốn trợ ODA cao nhất cho Việt Nam qua hàng loạt thập niên, vô tình giúp cho Đảng Cộng Sản Việt Nam (ĐCSVN) càng càng vững chãi duy trì chế độ càng càng chuyên chế và tạo môi trường cho các lãnh đạo và nhóm thân cận của ĐCSVN tận tình tham nhũng để thu lợi ích giàu sang, những chúng ta không lấy những điều đó để giảm bớt lòng căm thù cho người dân Nhật trong căn tai họa này.

Hiện nay các tổ chức quốc tế hay địa phương trên khắp thế giới đang thúc đẩy những chương trình cứu trợ nhân dân trên đường đời kinh hoàng này.

Nếu chúng ta có thể đóng góp phần nào tài chính hay vật chất vào các chương trình cứu trợ này thì đó là chuyện nên làm. Trường hợp không có khả năng thì chúng ta cũng nên dành một phút mặc niệm sâu xa cho những nhân xui số và cảm thông với nỗi đau thương của các gia đình lâm nạn.

Chúng ta cầu mong cho tai họa đau thương này trôi qua nhanh, để các gia đình lâm nạn trong trên đường đời vượt qua thời Nhật Bản sớm được có ngày cùng nhau êm ấm hạnh phúc.